

ประกาศกรมวิชาการเกษตร

เรื่อง ประกาศคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒

ด้วยอธิบดีกรมวิชาการเกษตรได้รับคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ที่ยื่นโดยนักปรับปรุงพันธุ์พืช เพื่อขอรับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ในพันธุ์พืชจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ รายการ ดังนี้

๑. แตงโมพันธุ์ซูเปอร์ฮีโร่ 886
๒. มะเขือเทศพันธุ์ดีโอเอช 21-0388
๓. มะเขือเทศพันธุ์ดี 861
๔. มะเขือเทศพันธุ์ดีโอที 22-0765
๕. มะเขือเทศพันธุ์ดีโอที 21-0248
๖. มะเขือเทศพันธุ์ดี 849
๗. พริกพันธุ์พีเอที 214021
๘. พริกพันธุ์อาร์เอสเอ็มจี 20-0074
๙. พริกพันธุ์เรดซูพรีม 107
๑๐. พริกพันธุ์เรดซูพรีม 212
๑๑. พริกพันธุ์พีเอที 204111
๑๒. หนุ่ยเนเปียร์พันธุ์โบโฮไวลท์

กรมวิชาการเกษตรได้พิจารณารายงานการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ดังกล่าวถูกต้อง ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ กรมวิชาการเกษตรจึงให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ จำนวน ๑๒ รายการ โดยมีรายละเอียดคำขอตามรายการที่แนบมาท้ายประกาศนี้

หากผู้ใดเห็นว่าตนมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ หรือเห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ดังกล่าวไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ สามารถยื่นคำคัดค้านต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กลุ่มวิจัยการคุ้มครองพันธุ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๐ ๗๒๑๔ ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มประกาศโฆษณานี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางวิลาวัลย์ ไคร์ศรวณ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

แตงโม [*Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. et Nakai]

(1) เลขที่คำขอ : 40/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ซุปเปอร์ฮีโร่886

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2539

2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์

3) ชื่อพันธุ์แม่ ดับเบิลยู0เอ59 ชื่อพันธุ์พ่อ 1ดับเบิลยู237

4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

แตงโมลูกผสมพันธุ์ ซุปเปอร์ฮีโร่886 เกิดจากการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ ดับเบิลยู0เอ59 และแตงโมสายพันธุ์พ่อ 1ดับเบิลยู237 ในปี พ.ศ. 2559 ทำการปลูกทดสอบพันธุ์ซุปเปอร์ฮีโร่886 ปี พ.ศ. 2560 - 2566

แตงโมสายพันธุ์แม่ ดับเบิลยู0เอ59 เริ่มพัฒนาประชากรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 โดยเริ่มจากการปลูกแตงโมสายพันธุ์ทีพีดี ข้าวรุ่นที่ 1 ทำการผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรวม ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 2 จากนั้นนำเมล็ดมาปลูกผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ และเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรายต้น ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 3 จากนั้นปลูกผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ จนกระทั่งได้สายพันธุ์เตอร์ปิโด108:B ข้าวรุ่นที่ 19 ในปี พ.ศ. 2551 จากนั้นนำสายพันธุ์เตอร์ปิโด108:B ข้าวรุ่นที่ 19 ผสมข้ามกับสายพันธุ์ จีจีดีเคทีพีดี ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 1 ปลูก ผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรวม ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 2 จากนั้นนำเมล็ดมาปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ และเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรายต้น ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 3 จนกระทั่งได้สายพันธุ์เตอร์ปิโด108 B:1<1-70 และสายพันธุ์เตอร์ปิโด108 B:1<1-1 ในปี พ.ศ. 2552 จากนั้นนำสายพันธุ์เตอร์ปิโด108 B:1<1-70 ผสมข้ามกับสายพันธุ์เตอร์ปิโด108 B:1<1-1 ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 1 ผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรวม ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 2 จากนั้นนำเมล็ดมาปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ และเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรายต้น ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 3 จากนั้นปลูกผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ จนกระทั่งได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 5 ในปี พ.ศ. 2556 และนำประชากรข้าวรุ่นที่ 5 ผสมข้ามกับสายพันธุ์เอช20 ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 1 ทำการผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรวม ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 2 จากนั้นนำเมล็ดมาปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ และเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรายต้น ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 3 จากนั้นปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ จนกระทั่งได้สายพันธุ์ดับเบิลยู0เอ59 ประชากรข้าวรุ่นที่ 9 ในปี พ.ศ. 2559 และแตงโมสายพันธุ์พ่อ 1ดับเบิลยู237 เริ่มพัฒนาประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยเริ่มจากการปลูกแตงโมสายพันธุ์เอสเอชทีพีดี ข้าวรุ่นที่ 1 โดยผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรวม ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 2 จากนั้นนำเมล็ดมาปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ และเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์แบบรายต้น ได้ประชากรข้าวรุ่นที่ 3 จากนั้นทำการปลูก ผสมตัวเองและคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ จนกระทั่งได้สายพันธุ์ 1ดับเบิลยู237 ข้าวรุ่นที่ 9 ในปี พ.ศ. 2547

(5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

จำนวนชุดโครโมโซม 2 ชุด สีพื้นของผิวเปลือกสีเขียว มีแถบสีที่ผิวผล รูปหน้าตัดทรงผลตามแนวยาว รูปทรงกระบอก ความหนาของเปลือกเฉลี่ย 0.84 เซนติเมตร สีเนื้อผลสดสีแดง

มะเขือเทศ (*Solanum lycopersicum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 041/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ทีดีโอเอช21-0388

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา สถานีวิจัย บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

2) วิธีการได้มา การผสมพันธุ์

3) วิธีการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์และผู้ดำเนินการในแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด

มะเขือเทศ พันธุ์ทีดีโอเอช21-0388 เป็นพันธุ์ลูกผสม ได้จากการผสมระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์ทีโอดี20 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศพันธุ์ทีดี947 พันธุ์พ่อ

การปรับปรุงพันธุ์แม่ ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2553 โดยการผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทีโอที425 กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 (F_2) ปลูกคัดเลือกแบบ บันทึกประวัติ (Pedigree selection method) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (F_{10}) ในปีพ.ศ. 2554-2559 ปลูกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 12 (F_{12}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทีโอดี20 ซึ่งมีความคงตัวทาง พันธุกรรม

การปรับปรุงพันธุ์พ่อ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2552 โดยการผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทีโอที090331 กับ มะเขือเทศพันธุ์สายพันธุ์บีดับเบิลยู207 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 (F_2) ปลูกคัดเลือกพันธุ์โดยใช้เครื่องหมายพันธุกรรม (Marker assisted selection) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (F_{10}) ในปีพ.ศ. 2553-2559 ปลูกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 13 (F_{13}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทีดี947 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุกรรม

สร้างพันธุ์ลูกผสมโดยผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์แม่ ทีโอดี20 กับ มะเขือเทศ พันธุ์ทีดี947 พันธุ์พ่อ ในปี พ.ศ. 2562 ปลูกทดสอบลูกผสมได้พันธุ์ ทีดีโอเอช21-0388 จนได้พันธุ์ใหม่ในปี พ.ศ. 2564

5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่

ลักษณะการเจริญเติบโต แบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างของใบ ใบประกอบขนนกสองชั้น ความยาวของผล เฉลี่ย 5.08 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผล เฉลี่ย 4.70 เซนติเมตร รูปร่างของผลตัดตามยาว กลม รอยจีบบริเวณขั้วผล น้อย รูปร่างก้น ผล แบนและแหลม รูปร่างของรอยแผลที่ก้นผล เป็นจุด สีผลอ่อน เขียว สีของผลสุก แดง สีเขียวของไหล่ผลก่อนผลสุก ไม่มี สีแต้มบนผล ไม่มี สีของเนื้อเมื่อผลสุก แดง น้ำหนักผล เฉลี่ย 69 กรัม ความแน่นของผล ปานกลาง จำนวนช่องในผล 2 และ 3 ช่อง การมีรอยต่อที่ก้นผล มีรอยต่อ

มะเขือเทศ (*Solanum lycopersicum* L.)

- (1) เลขที่คำขอ : 042/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566
- (2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี
- (3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ทิดี861

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

- 1) แหล่งที่มา สถานีวิจัย บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 2) วิธีการได้มา การผสมพันธุ์
- 3) วิธีการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์และผู้ดำเนินการในแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด

มะเขือเทศ พันธุ์ทิดี861 เป็นพันธุ์แท้ ได้จากการผสมระหว่าง มะเขือเทศสายพันธุ์ทิวาย132ดับเบิลยู39-7311259 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศสายพันธุ์ทิวาย05360125 พันธุ์พ่อ โดยทั้งสองพันธุ์เป็นพันธุ์ที่รวบรวมพันธุ์กรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ซึ่งเป็นพันธุ์กรรมของบริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ปี พ.ศ. 2539 ผสมพันธุ์ระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทิวาย132ดับเบิลยู39-7311259 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศสายพันธุ์ทิวาย05360125 พันธุ์พ่อ ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ปี พ.ศ. 2541-2548 ผสมกลับ (back cross) ระหว่างมะเขือเทศชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) กับ มะเขือเทศ พันธุ์ทิวาย132ดับเบิลยู39-7311259 ได้ลูกผสม BC_1F_1 และผสมกลับจนถึงชั่วรุ่นที่ 4 ได้สายพันธุ์ ทิวาย3110001 (BC_4F_1) ปลูกและผสมตัวเองได้สายพันธุ์ ทิวาย5110010 (BC_4F_2) ในปี พ.ศ. 2548-2553 คัดเลือกแบบบันทึกประวัติ (Pedigree selection method) จนได้ชั่วรุ่น BC_4F_7 และในปี พ.ศ. 2553-2558 ปลูกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (BC_4F_{10}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทิดี861 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุ์กรรม

5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่

ลักษณะการเจริญเติบโต แบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างของใบ ใบประกอบขนนกสองชั้น ความยาวของผล เฉลี่ย 5.21 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผล เฉลี่ย 5.33 เซนติเมตร รูปร่างของผลตัดตามยาว กลมแป้น รอยจีบบริเวณขั้วผล น้อย รูปร่างก้านผล แบน รูปร่างของรอยแผลที่ก้านผล เป็นจุด สีผลอ่อน เขียว สีของผลสุก แดง สีเขียวของไหล่ผลก่อนผลสุก ไม่มี สีแต้มบนผล ไม่มี สีของเนื้อเมื่อผลสุก แดง น้ำหนักผล เฉลี่ย 93.50 กรัม ความแน่นของผล นุ่ม จำนวนช่องในผล 2 และ 3 ช่อง การมีรอยต่อที่ก้านผล มีรอยต่อ

มะเขือเทศ (*Solanum lycopersicum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 043/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ทิตีโอที22-0765

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา สถานีวิจัย บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

2) วิธีการได้มา การผสมพันธุ์

3) วิธีการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์และผู้ดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด

มะเขือเทศ พันธุ์ทิตีโอที22-0765 เป็นพันธุ์ลูกผสม ได้จากการผสมระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์ทิตี593 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศพันธุ์ทิตี948 พันธุ์พ่อ

การปรับปรุงพันธุ์แม่ ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2548 โดยนำมะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1999 มาคัดเลือกแบบวงจร (Recurrent selection method) จนได้มะเขือเทศสายพันธุ์ไอเอ็น110001375 และในปี พ.ศ. 2541-2547 ผสมมะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอบี0701 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) แล้วผสมกลับกับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 คัดเลือกต้นที่มีความคงตัวทางพันธุกรรม จนได้มะเขือเทศสายพันธุ์ ไอเอ็น09003851 ต่อมาในปี พ.ศ. 2553-2558 ผสมมะเขือเทศสายพันธุ์ไอเอ็น110001375 กับมะเขือเทศสายพันธุ์ไอเอ็น09003851 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) คัดเลือกโดยใช้เครื่องหมายพันธุกรรม (Marker assisted trait selection) และผสมตัวเองจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 6 (F_6) ได้มะเขือเทศพันธุ์ทิตี 593 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุกรรม

การปรับปรุงพันธุ์พ่อ เริ่มการพัฒนาประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยการผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทีโอที08001001 กับ มะเขือเทศสายพันธุ์ทีโอที08001931 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ในปี พ.ศ. 2541-2552 ปลูกและผสมตัว และคัดเลือกพันธุ์โดยใช้เครื่องหมายพันธุกรรม (Marker assisted selection) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (F_{10}) จากนั้นปี พ.ศ. 2552-2559 ปลูกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 15 (F_{15}) ได้มะเขือเทศพันธุ์ทิตี948 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุกรรม

สร้างพันธุ์ลูกผสมโดยผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์ทิตี593 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศพันธุ์ทิตี948 พันธุ์พ่อ ในปี พ.ศ. 2562 ปลูกทดสอบลูกผสมได้พันธุ์ ทิตีโอเอช21-0388 จนได้พันธุ์ใหม่ในปี พ.ศ. 2565

5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่

ลักษณะการเจริญเติบโต แบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างของใบ ใบประกอบขนนกสองชั้น ความยาวของผล เฉลี่ย 6.78 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผล เฉลี่ย 5.05 เซนติเมตร รูปร่างของผลตัดตามยาว ขอบขนาน รอยจีบบริเวณขั้วผล น้อย รูปร่างก้นผล แทลม รูปร่างของรอยแผลที่ก้นผล เป็นจุด สีผลอ่อน เขียว สีของผลสุก แดง สีเขียวของไหลผลก่อนผลสุก ไม่มี สีแต่มบนผล ไม่มี สีของเนื้อเมื่อผลสุก แดง น้ำหนักผล เฉลี่ย 98 กรัม ความแน่นของผล ปานกลาง จำนวนช่องในผล 2 และ 3 ช่อง การมีรอยต่อที่ก้นผล มีรอยต่อ

มะเขือเทศ (*Solanum lycopersicum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 044/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ทิโตโอที21-0248

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา สถานีวิจัย บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

2) วิธีการได้มา การผสมพันธุ์

3) วิธีการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์และผู้ดำเนินการในแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด

มะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที21-0248 เป็นพันธุ์ลูกผสม ได้จากการผสมระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที03 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศพันธุ์ทิโตโอที22 พันธุ์พ่อ

การปรับปรุงพันธุ์แม่ ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2553 โดยการผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทิโตโอที501 กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ปลุกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 (F_2) ปลุกคัดเลือกแบบบันทึกประวัติ (Pedigree selection method) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (F_{10}) จากนั้นปี พ.ศ. 2554-2560 ปลุกผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 12 (F_{12}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที03 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุกรรม

การปรับปรุงพันธุ์พ่อ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2553 โดยการผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ดับเบิลยูซี171 กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอบี0701 ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ทำการผสมกลับ (back cross1) กับ มะเขือเทศสายพันธุ์ทิโตโอที 3142112 ปลุกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 (F_2) ปลุกคัดเลือกแบบบันทึกประวัติ (Pedigree selection method) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 11 (F_{11}) จากนั้น ปีพ.ศ. 2553-2561 ปลุกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 13 (F_{13}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที22 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุกรรม

สร้างพันธุ์ลูกผสมโดยผสมข้ามระหว่างมะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที03 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที22 พันธุ์พ่อ ในปี พ.ศ. 2562 ปลุกทดสอบลูกผสมได้มะเขือเทศ พันธุ์ทิโตโอที21-0248 จนได้พันธุ์ใหม่ในปี พ.ศ. 2564

5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่

ลักษณะการเจริญเติบโต แบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างของใบ ใบประกอบขนนกสองชั้น ความยาวของผล เฉลี่ย 5.31 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผล เฉลี่ย 4.79 เซนติเมตร รูปร่างของผลตัดตามยาว ไข่ รอยจีบบริเวณขั้วผล น้อย รูปร่างก้นผล แหลม รูปร่างของรอยแผลที่ก้นผล เป็นจุด สีผลอ่อน เขียว สีของผลสุก แดง สีเขียวของไหลผลก่อนผลสุก ไม่มี สีแต้มบนผล ไม่มี สีของเนื้อเมื่อผลสุก แดง น้ำหนักผล เฉลี่ย 81 กรัม ความแน่นของผล ปานกลาง จำนวนช่องในผล 2 และ 3 ช่อง การมีรอยต่อที่ก้นผล มีรอยต่อ

มะเขือเทศ (*Solanum lycopersicum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 045/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ทิดี849

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา สถานีวิจัย บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

2) วิธีการได้มา การผสมพันธุ์

3) วิธีการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์และผู้ดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนโดยละเอียด

มะเขือเทศ พันธุ์ทิดี849 เป็นพันธุ์แท้ ได้จากการผสมระหว่าง มะเขือเทศสายพันธุ์ทีเอที560 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 พันธุ์พ่อ โดยทั้งสองพันธุ์เป็นพันธุ์ที่รวบรวมพันธุ์กรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นพันธุ์กรรมของบริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ปี พ.ศ. 2540-2553 ผสมพันธุ์ระหว่างมะเขือเทศสายพันธุ์ทีเอที560 พันธุ์แม่ กับ มะเขือเทศสายพันธุ์เอสที1156 พันธุ์พ่อ ได้ลูกผสมชั่วรุ่นที่ 1 (F_1) ปลุกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 (F_2) คัดเลือกแบบบันทึกประวัติ (Pedigree selection method) เก็บเกี่ยวแบบรายต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 10 (F_{10}) ปีพ.ศ. 2554-2559 ปลุกผสมตัวเอง และเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนถึงประชากรชั่วรุ่นที่ 12 (F_{12}) ได้มะเขือเทศ พันธุ์ทิดี849 ซึ่งมีความคงตัวทางพันธุ์กรรม

5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่

ลักษณะการเจริญเติบโต แบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างของใบ ใบประกอบขนนกสองชั้น ความยาวของผล เฉลี่ย 6.89 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผล เฉลี่ย 5.22 เซนติเมตร รูปร่างของผลตัดตามยาว ขอบขนาน รอยจีบบริเวณขั้วผล ไม่มีหรือน้อยมาก รูปร่างก้นผล แบน รูปร่างของรอยแผลที่ก้นผล เป็นจุด สีผลอ่อน เขียว สีของผลสุก แดง สีเขียวของไหล่ผล ก่อนผลสุก ไม่มี สีแต้มบนผล ไม่มี สีของเนื้อเมื่อผลสุก แดง น้ำหนักผล เฉลี่ย 107.50 กรัม ความแน่นของผล ปานกลาง จำนวนช่องในผล 3 และ 4 ช่อง การมีรอยต่อที่ก้นผล มีรอยต่อ

พริก (*Capsicum annuum* L.)

- (1) เลขที่คำขอ : 46/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566
- (2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี
- (3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : พีเอที214021
- (4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :
- 1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2539
 - 2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์
 - 3) ชื่อพันธุ์แม่ อาร์โอ16ยูยูบีที01460 ชื่อพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี21-0126
 - 4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

พริกลูกผสมพันธุ์พีเอที214021 เกิดจากการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ อาร์โอ16ยูยูบีที01460 และสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี21-0126 ในปี พ.ศ. 2565 และปลูกทดสอบลูกผสมพันธุ์พีเอที214021 ในปี พ.ศ. 2565 ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้การคัดเลือกสายพันธุ์แม่และพ่อแบบสืบประวัติ พริกสายพันธุ์แม่ อาร์โอ16ยูยูบีที01460 เริ่มการพัฒนาสายพันธุ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 08พีเอที900246 กับสายพันธุ์ 10พีเอที001229 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 5 ได้เป็นสายพันธุ์ 14พีเอที004583 จากนั้นทำการผสมสายพันธุ์ 14พีเอที004583 กับสายพันธุ์ 09พีเอที002963 ซึ่งเกสรเพศผู้ที่มีลักษณะเป็นหมัน ทำการผสมกลับ 4 ชั่ว จนได้ลักษณะต่าง ๆ คงที่ เก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจากต้นเกสรเพศผู้เป็นหมันที่ได้รับการผสมจากสายพันธุ์ 14พีเอที004583 ได้สายพันธุ์ อาร์โอ16ยูยูบีที01460 ซึ่งมีทั้งลักษณะเป็นหมัน 100% และพริกสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี21-0126 เริ่มการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 13พีเอที010906 กับสายพันธุ์ 09พีเอที003920 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 6 ในปี พ.ศ. 2561 และปี พ.ศ. 2562 ทำการปลูกผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนได้สายพันธุ์ พีอาร์เอสเอ็มจี21-0126 ประชากรชั่วรุ่นที่ 7

- (5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะการเจริญเติบโตแบบกิ่งตั้งตรง รูปร่างใบเป็นรูปใบหอก สีผลก่อนผลแก่เป็นสีเขียว ไม่ปรากฏแอนโทไซยานิน ตำแหน่งของผลแบบตั้งตรง ความยาวผลเฉลี่ย 8.27 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผลเฉลี่ย 1.27 เซนติเมตร รูปร่างผลผ่าตามยาวเป็นรูปรียาว ผิวสัมผัสของผิวผลเรียบหรือย่นน้อยมาก สีของผลแก่เป็นสีแดง ความมันของผลมาก รูปร่างปลายผลแหลมปานกลาง ความหนาเนื้อเฉลี่ย 2.31 มิลลิเมตร ความยาวก้านเฉลี่ย 5.34 เซนติเมตร ปรากฏแคปไซซินที่พลาเซนตา

พริก (*Capsicum annuum* L.)

- (1) เลขที่คำขอ : 47/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566
- (2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี
- (3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

- 1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2540
- 2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์
- 3) ชื่อพันธุ์แม่ 13พีเอที010906 ชื่อพันธุ์พ่อ 09พีเอที003920
- 4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

พริกสายพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074 เริ่มการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ 13พีเอที010906 กับสายพันธุ์พ่อ 09พีเอที003920 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 7 ในปี พ.ศ. 2561 จากนั้นในปี พ.ศ. 2562 ทำการปลูกผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนได้สายพันธุ์พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074 ประชากรชั่วรุ่นที่ 7 ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้การคัดเลือกสายพันธุ์แม่และพ่อแบบสืบประวัติ โดยพริกสายพันธุ์แม่ 13พีเอที010906 ได้เริ่มพัฒนาในปี พ.ศ. 2551 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 08พีเอที900242 กับสายพันธุ์ 07พีเอที961666 ได้เป็นลูกผสมชั่วที่ 1 จากนั้นผ่านกระบวนการปรับปรุงพันธุ์โดยวิธีการดัดแปลงโครโมโซม ได้สายพันธุ์ 13พีเอที010906 ในปี พ.ศ. 2556 และพริกสายพันธุ์พ่อ 09พีเอที003920 ได้เริ่มพัฒนาในปี พ.ศ. 2540 โดยได้ปลูกทดสอบโรคและคัดเลือกสายพันธุ์ ที่238 แบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 12 ได้เป็นสายพันธุ์ 09พีเอที003920 ในปี พ.ศ. 2552

(5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะการเจริญเติบโตแบบกึ่งตั้งตรง รูปร่างใบเป็นรูปใบหอก สีผลก่อนผลแก่เป็นสีเขียว ไม่ปรากฏแอนโทไซยานิน ตำแหน่งของผลแบบตั้งตรง ความยาวผลเฉลี่ย 8.06 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผลเฉลี่ย 1.35 เซนติเมตร รูปร่างผลผ่าตามยาวเป็นรูปรียาวๆ ผิวสัมผัสของผิวผลเรียบหรือหยาบเล็กน้อยมาก สีของผลแก่เป็นสีแดง ความมันของผลปานกลาง รูปร่างปลายผลแหลมปานกลาง ความหนาเนื้อเฉลี่ย 1.92 มิลลิเมตร ความยาวก้านเฉลี่ย 4.77 เซนติเมตร ปรากฏแคปไซซินที่พลาเซนตา

พริก (*Capsicum annuum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 48/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : เรดซูพรีม 107

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

- 1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2538
- 2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์
- 3) ชื่อพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟจี21-0019 ชื่อพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074
- 4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

พริกลูกผสมพันธุ์ เรดซูพรีม 107 เกิดจากการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟจี21-0019 และสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074 ในปี พ.ศ. 2562 และปลูกทดสอบลูกผสมพันธุ์ เรดซูพรีม 107 ในปี พ.ศ. 2562 ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้การคัดเลือกสายพันธุ์แม่และพ่อแบบสืบประวัติ พริกสายพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟจี21-0019 เริ่มการพัฒนาสายพันธุ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 04พีเอที213002 กับสายพันธุ์ 06พีเอที431119 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 7 จึงทำการผสมภายในหมู่พี่น้อง ระหว่างต้นที่มีลักษณะเป็นหมันและไม่เป็นหมัน โดยทำการผสมภายในหมู่พี่น้องดังกล่าว 2 รอบ ซึ่งเห็นว่าลักษณะต่าง ๆ คงที่แล้วจึงเก็บเกี่ยวเมล็ดแบบรวมต้นจากต้นเกษตรกรผู้เป็นหมันที่ได้รับการผสมจากต้นที่ไม่เป็นหมันได้สายพันธุ์แท้ พีอาร์เอสเอฟจี21-0019 ซึ่งมีทั้งลักษณะเป็นหมันและไม่เป็นหมันในสายพันธุ์เดียวกันอย่างละประมาณ 50% และพริกสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074 เริ่มการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 13พีเอที010906 กับสายพันธุ์ 09พีเอที003920 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 6 ในปี พ.ศ. 2561 และปี พ.ศ. 2562 ทำการปลูกผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนได้สายพันธุ์ พีอาร์เอสเอ็มจี20-0074 ประชากรชั่วรุ่นที่ 7

(5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะการเจริญเติบโตแบบกิ่งตั้งตรง รูปร่างใบเป็นรูปใบหอก สีผลก่อนผลแก่เป็นสีเขียว ไม่ปรากฏแอนโทไซยานิน ตำแหน่งของผลแบบตั้งตรง ความยาวผลเฉลี่ย 8.12 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผลเฉลี่ย 1.10 เซนติเมตร รูปร่างผลผ่าตามยาวเป็นรูปรียาวยาว ผิวสัมผัสของผิวผลเรียบหรือย่นน้อยมาก สีของผลแก่เป็นสีแดง ความมันของผลน้อย รูปร่างปลายผลแหลมมาก ความหนาเนื้อเฉลี่ย 1.23 มิลลิเมตร ความยาวก้านเฉลี่ย 5.29 เซนติเมตร ปรากฏแคปไซซินที่พลาเซนตา

พริก (*Capsicum annuum* L.)

- (1) เลขที่คำขอ : 49/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566
- (2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี
- (3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : เรดชูพรีม 212

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

- 1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2539
- 2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์
- 3) ชื่อพันธุ์แม่ อาร์โอ13ยูเอที00070 ชื่อพันธุ์พ่อ พีโออาร์เอสเอ็มจี20-0081
- 4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

พริกลูกผสมพันธุ์ เรดชูพรีม 212 เกิดจากการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ อาร์โอ13ยูเอที00070 และสายพันธุ์พ่อ พีโออาร์เอสเอ็มจี20-0081 ในปี พ.ศ. 2562 เริ่มทำการปลูกทดสอบลูกผสมพันธุ์ เรดชูพรีม 212 ในปี พ.ศ. 2563 ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้การคัดเลือกสายพันธุ์แม่และพ่อแบบสืบประวัติ พริกสายพันธุ์แม่อาร์โอ13ยูเอที00070 เริ่มการพัฒนาสายพันธุ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยได้เก็บรวบรวมและประเมินลักษณะต่าง ๆ ของสายพันธุ์ที่106 และสายพันธุ์ ที่174 ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 ได้ทำการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ ที่106 กับสายพันธุ์ ที่174 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 และทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 5 ได้เป็นสายพันธุ์ 08พีเอที006339 จากนั้นผสมสายพันธุ์ 08พีเอที006339 กับสายพันธุ์ 09พีเอที002963 ซึ่งเกษตรกรผู้ปลูกมีลักษณะเป็นหมั่น ทำการผสมกลับ 5 ชั่วจนได้ลักษณะต่าง ๆ คงที่ เก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจากต้นที่ได้รับการผสมจากสายพันธุ์ 08พีเอที006339 ได้สายพันธุ์ อาร์โอ13ยูเอที00070 ซึ่งมีลักษณะเป็นหมั่น 100% และพริกสายพันธุ์พ่อ พีโออาร์เอสเอ็มจี20-0081 เริ่มการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 13พีเอที900071 กับสายพันธุ์ 14พีเอที027815 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 5 ในปี พ.ศ. 2561 และปี พ.ศ. 2562 ทำการปลูกผสมตัวเองและเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจนได้สายพันธุ์ พีโออาร์เอสเอ็มจี20-0081 ประชากรชั่วรุ่นที่ 6

(5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะการเจริญเติบโตแบบกิ่งตั้งตรง รูปร่างใบเป็นรูปใบหอก สีผลก่อนผลแก่เป็นสีเขียว ไม่ปรากฏแอนโทไซยานิน ตำแหน่งของผลแบบตั้งตรง ความยาวผลเฉลี่ย 7.05 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผลเฉลี่ย 1.33 เซนติเมตร รูปร่างผลผ่าตามยาวเป็นรูปรียาว ผิวสัมผัสของผิวผลเรียบหรือย่นน้อยมาก สีของผลแก่เป็นสีแดง ความมันของผลมาก รูปร่างปลายผลแหลมปานกลาง ความหนาเนื้อเฉลี่ย 1.45 มิลลิเมตร ความยาวก้านเฉลี่ย 4.73 เซนติเมตร ปรากฏแคปไซซินที่พลาเซนตา

พริก (*Capsicum annuum* L.)

(1) เลขที่คำขอ : 50/2566 วันที่ยื่นคำขอ : 18 สิงหาคม 2566

(2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท ชินเจนทา คอร์ป โพรเทคชั่น เอจี

(3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : พันธุ์พีเอที204111

(4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ และกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

1) แหล่งที่มา บริษัท ชินเจนทา ซีดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ปี พ.ศ. 2538

2) วิธีการได้มา เกิดจากการผสมพันธุ์

3) ชื่อพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟจี20-0077 ชื่อพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มอาร์20-0079

4) วิธีการปรับปรุงพันธุ์

พริกลูกผสมพันธุ์ พีเอที204111 เกิดจากการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟ20-0077 และสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มอาร์ 20-0079 ในปี พ.ศ. 2562 และได้ทำการปลูกทดสอบลูกผสมพันธุ์ พีเอที204111 ในปี พ.ศ. 2563 ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์โดยใช้การคัดเลือกสายพันธุ์แม่และพ่อแบบสืบประวัติ โดยพริกสายพันธุ์แม่ พีอาร์เอสเอฟ20-0077 เริ่มการพัฒนาสายพันธุ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 04พีเอที213002 กับสายพันธุ์ 06พีเอที431119 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองได้ประชากรชั่วรุ่นที่ 2 ทำการคัดเลือกแบบสืบประวัติ เก็บเกี่ยวแบบรายต้นตั้งแต่ชั่วรุ่นที่ 2 จนถึงชั่วรุ่นที่ 7 จึงทำการผสมภายในหมู่พี่น้อง ระหว่างต้นที่มีลักษณะเป็นหมันและไม่เป็นหมัน โดยทำการผสมภายในหมู่พี่น้องดังกล่าว 2 รอบ ซึ่งเห็นว่าลักษณะต่าง ๆ คงที่แล้วจึงเก็บเกี่ยวแบบรวมต้นจากต้นเกสรเพศผู้เป็นหมันที่ได้รับการผสมจากต้นที่ไม่เป็นหมันได้สายพันธุ์แท้ พีอาร์เอสเอฟ20-0077 ซึ่งมีทั้งลักษณะเป็นหมันและไม่เป็นหมันในสายพันธุ์เดียวกันอย่างละประมาณ 50% ในปี พ.ศ. 2562 และพริกสายพันธุ์พ่อ พีอาร์เอสเอ็มอาร์20-0079 เริ่มการพัฒนาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 โดยการผสมข้ามระหว่างสายพันธุ์ 16พีเอที001977 กับสายพันธุ์ 15พีเอที900010 จากนั้นได้ทำการปลูกและผสมตัวเองโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเมล็ดเดียว จนถึงชั่วรุ่นที่ 6 ในปี พ.ศ. 2561 นำไปปลูกทดสอบ คัดเลือกและผสมตัวเองได้เป็นชั่วรุ่นที่ 7 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นสายพันธุ์แท้ พีอาร์เอสเอ็มอาร์20-0079

(5) ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะการเจริญเติบโตแบบกิ่งตั้งตรง รูปร่างใบเป็นรูปใบหอก สีผลก่อนผลแก่เป็นสีเขียว ไม่ปรากฏแอนโทไซยานิน ตำแหน่งของผลแบบตั้งตรง ความยาวผลเฉลี่ย 7.94 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางผลเฉลี่ย 1.02 เซนติเมตร รูปร่างผลผ่าตามยาวเป็นรูปรียาวๆ ผิวสัมผัสของผิวผลเรียบหรือย่นน้อยมาก สีของผลแก่เป็นสีแดง ความมันของผลมาก รูปร่างปลายผลแหลมมาก ความหนาเนื้อเฉลี่ย 1.37 มิลลิเมตร ความยาวก้านเฉลี่ย 4.05 เซนติเมตร ปรากฏแคปไซซินที่พลาเซนตา

หญ้านาเปียร์ (*Pennisetum purpureum* Schumach.)

- (1) เลขที่คำขอ : 009/2564 วันที่ยื่นคำขอ : 30 มีนาคม 2564
- (2) ชื่อผู้ขอ : บริษัท เอ็นไวร์ควอลิตี้ จำกัด
- (3) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ : ไบโอะโวลท์
- (4) รายละเอียดที่มาของพันธุ์พืชใหม่ : หญ้านาเปียร์พันธุ์ไบโอะโวลท์ ได้มาจากนำหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองไปเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อแล้วทำการฉายรังสีแกมมา จากนั้นนำหญ้านาเปียร์ไปปลูกให้ผสมพันธุ์ตามธรรมชาติแล้วทำการคัดเลือกพันธุ์ ณ แปลงปลูกของบริษัท บ้านทองหลางน้อย ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
- (5) กรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช :

บริษัทเอ็นไวร์ควอลิตี้ จำกัด ได้สำรวจ และศึกษาข้อมูลเบื้องต้น หญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองในแปลงของเกษตรกร อ.โพธิ์ชัย จ.ร้อยเอ็ด เมื่อปี พ.ศ. 2554 จากการศึกษาพบว่าหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองสามารถปลูกได้ในดินทราย และมีการเจริญเติบโตดี ทนแล้ง จึงนำมาปลูกรวบรวมพันธุ์ไว้ ณ แปลงของบริษัท อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา และได้นำมาปรับปรุงพันธุ์โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2555 นำหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองดังกล่าวมาทดลองปลูกเพื่อศึกษา ที่บ้านทองหลางน้อย ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา และที่บ้านโคกหนองแขวง ต.โนนตาเถร อ.โนนแดง จ.นครราชสีมา เพื่อนำมาปลูกในสภาพพื้นที่เพาะปลูกที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันในพื้นที่ตั้งแต่ 10-100 ไร่ จากนั้นบันทึกผลข้อมูลในลักษณะประจำพันธุ์ต่างๆ เมื่อย้ายลงปลูกในแปลงปลูกระยะเวลา 30 60 90 120 และ 180 วัน เพื่อดูสภาพการเจริญเติบโตในด้านความสูงของลำต้น การแตกกอ ความยาวของใบ การเปลี่ยนรูปร่างของใบ สีของใบ สีของก้านใบ เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2556 ได้นำหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมือง มาเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ณ ห้องเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี และทำการขยายพันธุ์เพิ่มจำนวน 10 ขวด (ขวดละ 5 แคลลัส) เป็นจำนวน 50 ต้น

ปี พ.ศ. 2557 ได้นำต้นหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองที่เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อไว้มาฉายรังสีแกมมา ณ ศูนย์บริการฉายรังสีแกมมาและวิจัยนิวเคลียร์เทคโนโลยี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดการกลายพันธุ์ (mutation breeding) นำแคลลัสไปฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน ในปริมาณรังสี 0, 5, 10, 20, 30, 40 และ 50 เกรย์ จำนวน 5 ซ้ำ หลังจากนั้นจึงนำไปเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ พบบยอดใหม่ที่พัฒนาจากแคลลัสที่ผ่านการฉายรังสีแกมมา นำมาชักนำให้เกิดเป็นต้นและรากที่สมบูรณ์ โดยใช้สูตรอาหาร MS (Murashige and Skoog 1962) แล้วนำมาเพาะเลี้ยงต่อเป็นเวลา 30 วัน เพื่อหา LD50 คือปริมาณรังสีที่ทำให้หน่วยทดลองเกิดการตายร้อยละ 50 หรือทำให้หน่วยทดลองมีอัตราการอยู่รอดร้อยละ 50 นำยอดอ่อนที่เจริญเติบโตเป็นต้นที่สมบูรณ์ จำนวน 20 ต้น ไปปลูกในกระถางขนาด 2 นิ้ว เมื่อต้นสมบูรณ์แข็งแรง จึงทำการย้ายปลูกลงในกระถางขนาด 4 นิ้ว เพื่อเลี้ยงตามสภาพแวดล้อมธรรมชาติ

ปี พ.ศ. 2558 ถึง 2561 นำต้นพันธุ์หญ้านาเปียร์ ที่เพาะไว้ในกระถางย้ายลงปลูกในแปลง ณ แปลงปลูกของบริษัท บ้านทองหลางน้อย ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา จำนวน 1,600 ต้นต่อไร่ จำนวน 10 ไร่ ปลูกเพื่อดูสภาพการเจริญเติบโต เก็บข้อมูลลักษณะประจำพันธุ์ และประเมินการให้ผลผลิต

จากนั้น ในปี พ.ศ. 2562 ทำการปลูกทดสอบหญ้านาเปียร์พันธุ์พื้นเมืองที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ณ แปลงปลูกของบริษัท บ้านทองหลางน้อย ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา ไปจนถึงเดือนที่หญ้านาเปียร์ออกดอกโดยสมบูรณ์ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม จึงคัดเลือกต้นสมบูรณ์และมีลักษณะที่เป็นไปตามความประสงค์และช่อดอกสมบูรณ์ที่เกิดจากการผสมแบบเปิดในแปลงมาเพาะเมล็ด

จากนั้นคัดเลือกต้นกล้าที่ได้จากการเพาะ จำนวน 100 ต้น นำมาปลูกทดสอบลงในแปลงปลูก พบว่า เจริญเติบโตได้ดี

ในปี พ.ศ. 2563 ทำการคัดเลือกพันธุ์จากแปลงปลูก 100 ต้น โดยคัดเลือกต้นที่มีลักษณะทรงกอสวย การแตกกอดี อัตราการเจริญเติบโตดี และมีความทนแล้ง จำนวน 1 กอ เพื่อใช้ปลูกทดลองในแปลง ขยายพันธุ์โดยใช้ท่อนพันธุ์ จำนวน 40 ต้น เพื่อดูการเจริญเติบโตและความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ ในปี พ.ศ. 2563 ถึง 2564 ทำการปลูกทดสอบ ณ แปลงปลูกของบริษัท บ้านทองหลางน้อย ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา นำหญ้าเนเปียร์ที่คัดเลือกมาจาก 40 ต้น ที่ปลูกไว้ มาขยายพันธุ์ต่อ โดยใช้ท่อนพันธุ์ จำนวน 200 ต้น เพื่อทดสอบความคงตัวและความสม่ำเสมอของพันธุ์ พบว่าหญ้าเนเปียร์ที่ปลูกทดสอบ จำนวน 200 ต้น มีการแตกกอดี อัตราการเจริญเติบโตสูง ให้น้ำหนักดี และมีความสม่ำเสมอ ความคงตัวของพันธุ์ มีลักษณะที่ดีตามความต้องการจึงได้ตั้งชื่อพันธุ์ใหม่ว่าพันธุ์ “ไบโอโวลท์”

ลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่ :

ลักษณะลำต้น ลักษณะทรงกอปานกลาง ความสูงต้น เฉลี่ย 288.1 ซม. จำนวนต้นต่อกอ เฉลี่ย 16 ต้น จำนวนปล้อง เฉลี่ย 21 ปล้อง ลำต้นสีเขียว

ลักษณะใบ ความยาวแผ่นใบ เฉลี่ย 94.5 ซม. ความกว้างแผ่นใบ เฉลี่ย 4.45 ซม. สีของแผ่นใบสีเขียว สีเส้นกลางใบสีเขียว การโค้งของปลายใบห้อยลง รูปร่างปลายใบกึ่งเรียวแหลม ความยาว กาบใบ เฉลี่ย 15.2 ซม. ความกว้างกาบใบ เฉลี่ย 5.8 ซม. กาบใบสีเขียว มุมของใบตรงปานกลาง

ลักษณะดอก ความยาวก้านช่อดอก เฉลี่ย 36.6 ซม. ความกว้างของช่อดอก เฉลี่ย 4.3 ซม. ความยาวช่อดอก เฉลี่ย 25.3 ซม. สีของช่อดอกสีเขียว

